

BESLUITENLIJST VAN DE OPENBARE BEELDVORMENDE VERGADERING d.d. 2 oktober 2025.

Een integrale geluidsopname van deze vergaderingen is te beluisteren op www.papendrecht.nl

Aanwezig:

Mevrouw H.M. van Wijngaarden, voorzitter;

De heer M.H.A. Verweij (PAB), de heer X. Janssen (PAB), de heer R. Lammers (OP), de heer I. Brands (OP), mevrouw H.C.T.J Hoekstra (OP), de heer D. Stouthart (VVD), mevrouw S.J.A. Verdoorn-de Lang (VVD), mevrouw A. Verschoor - de Winter (CDA), de heer J. Mulder (CDA), de heer R. Schuil (VVD), mevrouw A.A.S. Stigter (CU), de heer H. Bezemer (CU), de heer Y. Hardenbol-Kroek (D66), de heer N. van Heteren (D66), de heer K. Leenhouts (SGP), de heer W. Goudriaan (SGP), de heer P.C. Grimmus (GL) en de heer B.H. Grimmus.

De heer J. van Wijngaarden, spreker agendapunt 04;

De heer H. Nieuwstraten, spreker agendapunt 04;

Mevrouw D. Wonnink, omgevingsmanager RWS, inzake agendapunt 05;

De heer R. Kokshoorn, verkeersmanager RWS, inzake agendapunt 05;

De heer E. van Bijsteren, industrial safety advisor VRZHZ, inzake agendapunt 05;

De heer J. Bravenboer, projectmanager regio Drechtsteden, inzake agendapunt 05;

De heer L. van der Kaa, adviseur mobiliteit gemeente Papendrecht, inzake agendapunt 05;

De heer A. van der Craats, directeur risico- en crisisbeheersing VRZHZ, inzake agendapunt 06;

De heer J.H. Duiven, bureauhoofd operationele voorbereiding/directeur brandweezorg Zuid Holland Zuid, inzake agendapunt 06;

De heer S. Visser, adviseur openbare orde en veiligheid en crisisbeheersing gemeente Papendrecht, inzake agendapunt 06;

De heer R. Alkawi, adviseur wonen en ruimte gemeente Papendrecht, inzake agendapunt 07;

Mevrouw E. Bijl, adviseur wonen en maatschappelijke ontwikkeling gemeente Papendrecht, inzake agendapunt 07 (tribune);

Mevrouw F. Bergmans, teamleider grondzaken, ruimtelijke ontwikkeling en vastgoed gemeente Papendrecht, inzake agendapunt 07 (tribune).

Mevrouw M.J.M. van Driel, burgemeester;

Mevrouw W. Renzen - Van Leeuwen, portefeuillehouder;

De heer J.D. van der Borg, portefeuillehouder;

De heer J.L. van Erk, portefeuillehouder;

De heer A.J. Kosten, portefeuillehouder;

De heer A.M.J.M. Janssen, portefeuillehouder.

De heer J. Lier, pl. griffier/raadsadviseur.

De heer A. Mullenders, raadsadviseur/plv. griffier;

01. Opening.

De VOORZITTER opent de vergadering en heet eenieder van harte welkom. Zij stelt de plaatsvervangend griffier raadsadviseur de heer Alexander Muléndez voor, die vandaag is gestart, de komende maand ingewerkt zal worden en 3 november benoemd zal worden.

02. Vaststellen agenda.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

03. Vaststellen verslagen 11 en 18 september 2025.

De heer BEZEMER merkt n.a.v. het verslag van 18 september op dat de heer Rietveld lid is van de CU-fractie en niet van de SGP-fractie. Dit zal worden gewijzigd.

De verslagen worden verder ongewijzigd vastgesteld.

04. Insprekers over niet geagendeerde onderwerpen.

De heer Van Wijngaarden spreekt in over United by Music en de heer Nieuwstraten zal een kort filmpje laten zien over het Odensehuis om de raad en het college te bedanken voor hun inzet voor het Odensehuis.

De heer VAN WIJNGAARDEN:

Mijn naam is Joris van Wijngarden. Ik ben een heel trots mens dat ik u hier vanavond mag toespreken. Vooral ook over het feit wat wij volgend jaar hier op het Marktplaats willen gaan doen. Omdat wij Papendrecht dankbaar nu al zijn dat zij ons daarvoor de ruimte geven. Ik ga even kort met u terug, want u zal denken United Music, waar hebben we het over? In 2005 was ik werkzaam bij de Merwebolder, nu onder de naam ACZ, op de financiële afdeling en daar hadden we een personeelsfeest. En op die avond heb ik een zangeres uit Amerika bevriend, Candy Kane. En zij bracht mij op het idee om vanaf dat moment mensen met een verstandelijke beperking, maar met muzikaal talent op het podium te brengen. En dat we niet meer gaan spreken over de beperking, maar over muziek maken en goede artiesten. En zo is in 2006 stichting by United Music opgericht. Ik was van de financials, dus dan moet je wel de zaken scheiden uiteraard met de zorggelden. Dus wij hebben een stichting opgericht en zijn vanaf dat moment zelfstandig van start gegaan. Wij zijn in Nederland gaan selecteren op muzikaal talent. We hebben niet naar grenzen gekeken, muzikaal talent, dat was voor ons het uitgangspunt. En de mensen moesten een indicatie hebben, dus een verstandelijke beperking. Dat was een succes en uiteindelijk ging het vrij snel.

2010: Dit is het zonnehuis in Amsterdam voor degenen die de geschiedenis ook nog kennen. Daar hebben wij uiteindelijk voor het eerst mensen die niet alleen konden zingen getroffen, maar ook mensen die instrumenten konden spelen. Vanaf dat moment vormden we een eigen, zelfstandige band United by Music. En nu in 2025 hebben we inmiddels 900 optredens achter onze naam staan. We hebben 4 bands die oefenen vanuit Sliedrecht en vanuit Weert. En dat gaat best goed. We hadden het idee samen, met Candy Cane, dat dit een formule is die over heel de wereld succes kan hebben. Overal wonen mensen met een beperking en die hebben heel weinig, kan ik u vertellen. Als ik dan kijk, ik vind het een schraal leven. En dan is het prachtig als je iets moois hebt, waar je naartoe kan leven, waarvan je kan genieten. En dat je je mens voelt en gewaardeerd voelt. Dus Obama vond het ook een redelijk idee en we hebben ook in Amerika aan de westkust een stichting United by Music opgericht. We zijn eigenlijk over heel de wereld geweest. In Zuid-Afrika, in Korea, in het Oostblok en in Scandinavië. Dit is een optreden in België en u ziet wel, we staan niet voor 5 mensen, we staan best voor heel veel mensen te spelen en te doen. Dat is ook de bedoeling. Inmiddels hebben we United by Music in 4 landen kunnen vestigen. Ik hoef de vlaggen nauwelijks uit te leggen. Nederland, Amerika, Noorwegen en Roemenië. Dat is het meest recent, maar ook zeer succesvol. Ik hoef u niet uit te leggen over het leven van iemand met een beperking in Roemenië. We kennen de films nog van vroeger en ik ben bevriend geweest met de staatssecretaris van Roemenië en ik kan u verzekeren, die instellingen zijn er gewoon nog. En erger, die mensen wonen er ook nog. Dat is een zijdelingsdoel om uiteindelijk die mensen, waar ze ook leven, waar ze ook zijn, eigenlijk een mooier en een beter leven te geven. Twintig jaar later, 2026, daar zijn we nu bijna aangeland en ik ben met de wethouders van Papendrecht in gesprek geraakt en merkten uiteindelijk dat er enthousiasme was om ons te ontvangen. Hier op het mooie Marktpllein. Waar hebben we nog zo'n plein, in welke plaats in Nederland? Ga er alsjeblieft niet te veel bouwen. Ik zie dat er wat gebouwd wordt, maar bouw het nou niet vol. Want zo'n plein is uniek om mooie evenementen te organiseren. Wij willen daar ons 20-jarig jubileum gaan vieren. En dit willen we eigenlijk daar gaan plaatsen. Er komt wat we noemen een nostalgische spiegeltent met daarbij houten vlakwerktenten. Zo ziet dat er aan de binnenkant uit. En we gaan er 2 weken lang eigenlijk dinnershows geven. En wat voor ons weer belangrijk is, is dat we zeggen we willen kijken hoe we kunnen regionaal samenwerken. Met maatschappelijke organisaties binnen Papendrecht, met ouderenzorg, psychiatrie. Eigenlijk gewoon zo breed mogelijk. We hebben Herman Nieuwstraten in ons team, als zijnde redelijk bekende Papendrechtster. Dus wat dat betreft weten we uiteindelijk ook hier heel veel lijntjes te vinden. En wij hopen u volgend jaar allemaal welkom te heten. En zo ziet zo'n feestje eruit. De artiesten zijn er klaar voor. Ik dank u voor de aandacht.

Aansluitend vraagt de heer SCHUIL wanneer men **kaarten kan kopen**, waarop de heer VAN WIJNGAARDEN aangeeft dat men op dit moment nog bezig is met de galaweek in Sliedrecht in november. Daarna start men vanaf begin 2026 met de verkoop van m.n. de tafels. Het verdienmodel bestaat deels uit het verkopen van tafels met 10 stoelen.

De heer VAN HETEREN dankt voor de mooie presentatie en vindt het een supermooi initiatief. Hij is benieuwd naar **het doel van de inspraak** bij de gemeenteraad. De heer VAN WIJNGAARDEN zegt dat het eigenlijk gaat om naamsbekendheid en aandacht voor de mensen met een beperking.

De VOORZITTER dankt de heer Van Wijngaarden en wenst hem succes met de voorbereidingen.

Aansluitend toont de heer NIEUWSTRATEN een filmpje van het **Odensehuis**. *Namens de vrijwilligers, het bestuur, de coördinatoren, de bezoekers en de mantelzorgers wilde ik dit graag even laten zien om de raad, het college en de ambtenaren te bedanken voor de voortdurende steun voor ons Odensehuis. Dat vinden we fantastisch. We hebben iets moois neergezet. Ik mocht gisteren in Valkenburg bij de opening van een Odensehuis zijn. Die zijn hier geweest om te kijken hoe wij in Papenrecht een Odensehuis runnen. Fantastisch dat we dat voorbeeld kunnen zijn. Met dit filmpje heb ik de raad van Breda toe mogen spreken, want in Breda willen ze ook een Odensehuis. Jullie zagen onze beweegmomenten op maandag met Sonja en Leo, de fysiotherapeuten. We hebben ons aangemeld bij de provincie voor het beste beweegmoment van de provincie Zuid-Holland. Daar zijn we derde geworden. Dat is een fantastisch resultaat en ook een waardering voor onze vrijwilligers die dat bewegen mogelijk maken. Morgen is het de dag van de ouderen, dan komen 30 leerlingen van school De Wielen bij ons poffertjes eten. Die zetten we dan op de grond, allemaal met een bord poffertjes. En daarvoor gaan wij bij de school op bezoek met onze bezoekers. Dus dat is ook een hele mooie vorm van samenwerking. En het laatste, we hebben ooit Movisie op bezoek gehad, die hebben een landelijk artikel geschreven over het succes van het Odensehuis in Papendrecht. 11 december komt Movisie weer naar ons Odensehuis om interviews te doen met onze bezoekers en wordt er weer een landelijk stuk uitgebracht over het Odensehuis in Papendrecht. Bedankt voor jullie steun en wij gaan door met ons mooie werk.*

Aansluitend feliciteert de heer VAN HETEREN het Odensehuis met de derde plek. Hij zegt dat het Odensehuis blijft verbazen met de initiatieven die steeds succesvol worden uitgerold. Dat is een voorbeeld voor andere organisaties en instanties, maar ook voor de inwoners. Op zijn vraag **hoeveel ouderen in**

Papendrecht bij het Odensehuis naar binnen lopen antwoordt de heer NIEUWSTRATEN dat de grens van ca. 20-25 bezoekers per dag bijna is bereikt. Zij mogen maximaal 3 keer in de week komen, omdat het anders veel te druk wordt. Verder zijn er ongeveer 15 mantelzorgers die de mantelzorgbijeenkomsten bezoeken en met elkaar in gesprek gaan. Er is zeker sprake van een successtory.

De heer VAN HETEREN vraagt **wat de heer Nieuwstraten de raad** -nu iedereen met zijn verkiezingsprogramma bezig is- **nog zou willen vragen**, waarop de heer NIEUWSTRATEN aangeeft binnenkort een stukje rond te zullen sturen over het Odensehuis met de vraag om echt aandacht te besteden aan dementie in Papendrecht, omdat het in Papendrecht een volksziekte aan het worden is. 1 op de 5 mensen krijgt dementie. Hij noemt Marjolein van Vught, de hoogleraar uit Maastricht, die aangeeft dat je zelf het medicijn bent en dat je zelf ook wel wat kan doen om te voorkomen dat je dementie krijgt. De continue aandacht hiervoor is ontzettend belangrijk.

Aansluitend dankt de VOORZITTER de heer Nieuwstraten en zij spreekt haar waardering uit voor het Odensehuis.

05. Bijpraatsessie wegwerkzaamheden Zuid-Holland (Papendrechtse brug) door RWS en Veiligheidsregio.

Mevrouw WONNINK verzorgt een presentatie inzake de renovatie van de Papendrechtse brug, waarna de volgende vragen en antwoorden worden uitgewisseld.

Mevrouw VERDOORN stelt naast de **communicatie** via app etc. voor ook **huis-aan-huis een informatiekraant** te bezorgen, waarop mevrouw WONNINK aangeeft dat RWS in gesprek is met gemeenten over het meest effectieve middel. Als de gemeente Papendrecht graag communiceert via een lokale kraant of iets dergelijks zal RWS kijken hoe men dat kan regelen. Dit lijkt mevrouw VERDOORN een goed idee, niet een pagina in de Klaroen of het Kontakt, maar alleen een huis-aan-huiskraant over dit onderwerp. Mevrouw WONNINK merkt op dat de informatie wel elke keer wordt geactualiseerd en dat er daarom via een website wordt gecommuniceerd, waar precies wordt aangegeven waar men staat en welke hinder er verwacht gaat worden. Daarnaast gaat men nog een webinar houden, zodat mensen weten waar men op dat moment staat en waar men terecht kan met vragen.

De heer SCHUIL informeert naar de genoemde **vertraging van 30 tot 40 minuten** en de percentages die RWS qua vermindering van verkeer wil nastreven. Wanneer dat lukt is er sprake van de 30-40 minuten vertraging, wanneer dat niet lukt zal het meer zijn. De heer KOKSHOORN zegt dat RWS de genoemde

percentages als doel heeft berekend. Wanneer dat lukt zal de vertraging eerder een half uur zijn dan een uur. Men kan van tevoren echter nooit een precieze voorspelling doen omdat er heel veel variabelen zijn die uiteindelijk gaan bepalen wat er aan hinder is. Als het lukt om de reductie van het verkeer op de omleidingsroute te behalen, zal het dichterbij het half uur zijn dan bij een uur. Op de vraag **of er dag en nacht wordt doorgewerkt** antwoordt mevrouw WONNINK dat dit niet het geval is. Er zijn een aantal periodes dat er 16 uur per dag, 6 dagen per week gewerkt gaat worden, dus niet op de zondag. Men begint dan om 7 uur tot ca. 23 uur. Dit zijn 2 kortere periodes van 2 maanden.

In antwoord op de vraag van de heer SCHUIL of er ook is bekeken hoeveel **verkeersoverlast dit door Papendrecht heen** gaat brengen zegt de heer KOKSHOORN dat dit zeker de aandacht heeft en dat er goed contact is met de ambtenaren van alle gemeenten. De beoogde file is primair op de omleidingsroute over de A15 en A16 en niet in de woonkernen. Helemaal voorkomen kan men dit echter niet omdat iedereen toch van en naar Papendrecht moet kunnen rijden. Deze gesprekken voert men met de verkeerskundigen van alle gemeentes en hier is zeker aandacht voor. Als er maatregelen nodig zijn om de hinder beheersbaar te houden, zal men dit ook zeker doen.

Mevrouw HOEKSTERA vraagt **waarom er geen noodbrug naast de Papendrechtse brug komt** en of het **wasbordeffect** van het asfalt ook minder wordt, waarop mevrouw WONNINK aangeeft dat hiernaar is gekeken, maar dat het probleem is dat het probleem is ontstaan omdat de brug open moet voor de hoge scheepvaart. Door de hele lange overspanning gaat dit niet lukken. Men heeft out of the box gekeken naar oplossingen, maar omdat het een beweegbare brug moet zijn, is dat hier geen optie. M.b.t. **het wasbordeffect** merkt mevrouw WONNINK op dat er nu sprake is van een brug met houten brugdelen met bouten die moeten worden aangedraaid. Wanneer er straks sprake is van een stalen brugdek zal dat geluidsoverlast niet meer bestaan. Het geluid is dan anders, maar hoort men niet meer op die manier.

De heer VERWEIJ vraagt n.a.v. de opmerking inzake de actualisatie van de informatie of de hoop nog bestaat dat er nog een **aantal maatregelen komen die de hinder nog zullen wegnemen**. Mevrouw WONNINK zegt dat dit helaas niet gaat lukken. Als iemand met een heel briljant plan komt, hoort zij dit uiteraard graag. Men is nu nog bezig met allerlei maatregelen, maar kan bijvoorbeeld niet nog een tunnel gaan realiseren. Dus het moet wel binnen de perken blijven.

De heer VERWEIJ informeert naar de mogelijkheid van een **cirkelvormig zwevend fietspad buitenom** waarop mevrouw WONNINK aangeeft dat er technisch veel

mogelijk is en dat men serieus heel veel mogelijkheden heeft gekeken. Zo heeft men ook gekeken of men de boogbrug elke keer zou kunnen opvijzelen, maar het probleem is de scheepvaart die er elke keer doorheen moet. Verder mag de bedrijfsvoering van de aannemer niet in het geding komen. Deze moet doorgaan omdat men echt met 9 maanden klaar wil zijn.

De heer C. GRIMMIUS merkt op dat er veel wordt gesproken over de economische schade, hetgeen uiteraard ellendig is, maar hij wil ook gezegd hebben dat de **schade voor mensen die afhankelijk zijn van de bus** en graag een geliefde willen bezoeken in het Albert Schweitzer ziekenhuis nog veel groter gaat zijn, omdat dit niet meer gaat lukken. Op zijn vraag of men **2 nieuwe kleppen gaat terugplaatsen**, voor als men de brug over 60-70 jaar weer moeten renoveren, waardoor een deel van de brug wel bruikbaar zou zijn antwoordt mevrouw WONNINK dat daar in de hele smalle kelder van deze brug helaas geen ruimte voor is en dat deze ruimte ook niet gemaakt kan worden. De heer GRIMMIUS is blij te horen dat er **24/7 een pont** heen en weer gaat. Hierbij vraagt hij of dit -net als de brug- gratis zal zijn, waarop mevrouw WONNINK bevestigend antwoordt. Op zijn vraag waarom **de frequentie van de Merwede-Lingenlijn** in en niet buiten de vakantie omhoog wordt gebracht antwoordt mevrouw WONNINK dat zij buiten de vakantie al het maximale programma draaien. In de zomer- en kerstvakantie gaan ze afschalen naar een half uurs dienstregeling en kan men deze terugbrengen naar de oorspronkelijke frequentie.

Mevrouw STIGTER zegt dat de presentatie leuk wordt gebracht, maar dat het voor de inwoners **een drama** is. Verder merkt zij op dat nog niet technisch is onderzocht **of de Baanhoekbrug geschikt is** en vraagt zij wat men gaat doen als blijkt dat dit niet het geval is. Mevrouw WONNINK zegt dat Hollandia technisch onderzoek heeft gedaan en dat RWS dus weet wat de mogelijkheden zijn. Op dit moment wordt door ProRail nog wel een extra onderzoek uitgevoerd om te kijken wat het effect is op de Merwede-Linge lijn. Door het technische onderzoek aan de constructie voor het verkeer wat er dan overheen zou moeten weet men dat bijvoorbeeld de zware brandweervoertuigen er niet overheen kunnen. Men weet dat er een interval zou moeten zijn tussen het ene voertuig en het andere, omdat het nu nou eenmaal een fietspad is en dit niet per definitie geschikt is voor al het wegverkeer. Men weet ook dat de vraag van partijen die nu over die brug willen, groter is dan wat er kan. Dus dat weet men allemaal, maar men moet eerst zekerheid hebben over wat ProRail naar voor brengt. Op de vraag van mevrouw STIGTER op welke manier men gaat oplossen dat er **meer vraag is dan mogelijk** antwoordt mevrouw WONNINK dat er op een gegeven moment gewoon nee gezegd moet worden. Het kan niet zo zijn dat er straks file gereden gaat worden op de Baanhoekbrug en er een ambulance aankomt die er niet langs kan. Men moet met elkaar kijken hoe men dat gaat doen. Hier zit het Albert Schweitzer

ziekenhuis ook bij, die ook kijkt of zij misschien andere ziekenhuizen kunnen benaderen. Daarnaast zijn er bv. GGZ-instellingen die kijken of zij misschien tijdelijk bij burens organisaties een afdeling kunnen gebruiken. Er wordt echt gekeken hoe men de beschikbare capaciteit zo eerlijk mogelijk kan verdelen. Mevrouw STIGTER zegt dat dit ook een van de redenen is waarom haar fractie gevraagd heeft naar (onderzoek naar) **een huisartsenpost aan deze kant van het water**. Dat betekent dat mensen dan niet naar de andere kant gaan en er geen dokter deze kant op hoeft te komen omdat dit dan aan deze kant zit. Tenslotte merkt zij n.a.v. de schets van wat er de komende jaren in de hele regio gaat gebeuren op dat er tot en met 2030 **nog 5 jaar ellende in de regio is**. Daarna zijn er ook nog werkzaamheden aan de Brienenoordbrug, hetgeen leidt tot 10 jaar ellende. Zij vraagt zich af **of dit niet eerder voorzien had kunnen worden**, waarop mevrouw WONNINK aangeeft dat dit inderdaad misschien eerder voorzien had kunnen worden, maar dat de bruggen ongeveer van hetzelfde bouwjaar zijn en ook ongeveer allemaal tegelijk gerenoveerd moeten worden. Daarnaast is er maar zoveel geld en capaciteit dat er geprioriteerd moet worden. Het is nu dus echt heel druk, mooier kan zij het niet maken.

De heer HARDENBOL vraagt of er overlap bestaat met de **brug over de Noord en de Drechtunnel** en of dit bovenop de Papendrechtse brug nog meer overlast gaat geven voor de regio, waarop mevrouw WONNINK antwoordt dat deze projecten nooit tegelijkertijd mogen worden uitgevoerd en er geen overlap zal komen.

De heer LEENHOUTS informeert naar de **parkeergelegenheid aan de Kerkeplaat/ Dordtse en Papendrechtse kant**, waarop de heer KOKSHOORN zegt dat dergelijk zaken worden besproken met de betreffende gemeenten. Ook over het parkeren is al uitgebreid contact gelegd met ambtenaren van de gemeente Papendrecht. Uiteraard zijn er zorgen dat er een te grote toestroom van mensen met auto's naar de pont komt. Daar is zeker aandacht voor en daarvoor zal men met elkaar iets moeten bedenken. Men roept op om binnen de Drechtsteden zoveel mogelijk met de fiets te reizen. Ga niet eerst met een auto naar een pont toe, want die ruimte is er niet. De heer LEENHOUTS vraagt m.b.t. de impact op de reistijd met de pont naar de mogelijkheden van **het type en snelheid van de pont**, waarop mevrouw WONNINK aangeeft dat er sprake is van een grote kleppont, zodat mensen die nu over de Baanhoekbrug gaan met een Canta, scootmobiel, brommer of scooter hier ook makkelijk op kunnen. Binnen 5 minuten erop, 5 minuten varen en er weer af. Er zal sprake zijn van een dubbele pont: een grote met een kleppont en een kleinere, zodat men zoveel mogelijk verkeer kan afwikkelen. M.b.t. de locatie van de **pont bij de Rosmolenweg** midden op een industrieterrein, die waarschijnlijk ook door heel veel mensen uit Sliedrecht gebruikt gaat worden, vraagt de heer LEENHOUTS of het niet logischer is om te kijken naar een oplossing dichtbij Sliedrecht, zodat men het verkeer

daarvandaan dat naar Dordt reist logischer en dichter bij Sliedrecht houdt. De heer KOKSHOORN zegt dat hier uiteraard naar is gekeken, maar dat het nadeel van helemaal doorvaren naar Sliedrecht is dat men de vaartijd ongeveer verdubbelt of dat deze misschien wel langer dan het dubbele wordt. Daarmee daalt ook de capaciteit gelijk tot de helft. Men heeft uitgebreid onderzocht hoeveel mensen men over moet zetten. Hoe korter men vaart, hoe meer mensen men kan overzetten. Men heeft echter ook gekeken of men nautisch gezien een plek kan vinden waar men -anders dan in de haven- iets met een schip kan doen. Vorige week is er door de provincie een besluit genomen over de waterbus. Men takt nu aan op de bestaande waterbushalte, waar vanaf de komende maanden geen lijn 23 meer vaart. Dit ponton en die voorzieningen gaat men gebruiken voor die pontverbinding. Tenslotte noemt de heer LEENHOUTS **de Merwedeburg in Gorinchem**, waar nog veel meer auto's overheen gaan, die ook uit de begin jaren zestig dateert en ook zal gaan verdwijnen of veranderen en waar ook heel veel werk mee samen zal gaan vallen. Hij vraagt hoe men deze 2 situaties **met elkaar zou kunnen vergelijken**. Een dergelijke verkeersader 9 maanden sluiten zou helemaal niet kunnen. Zou er in dit geval ook gekozen worden voor een sluiting van 9 maanden of zou er dan echt naar een andere oplossing gekeken worden? Mevrouw WONNINK zegt dat hier sprake is van een heel andere situatie. De maritieme maakindustrie in deze regio is totaal niet vergelijkbaar met wat zij hebben. Bij hen gaat er een minimale hoeveelheid schepen doorheen, terwijl hier dit probleem is ontstaan vanwege de maritieme maakindustrie. Wanneer dat niet het geval zou zijn, zou er sprake zijn van een wegverkeersafsluiting van 14 weken. Dat is echt van een hele andere orde, dus het probleem is hier veel gecompliceerder.

Aansluitend volgt een **presentatie** van de heer VAN BIJSTEREN om de raad namens de Veiligheidsregio Zuid-Nederland-Zuid mee te nemen in het antwoord wat men aan het voorbereiden is op de vraag hoe men ervoor gaat zorgen dat men tijdens de renovatie van de Papendrechtse brug **de nood- en hulpdiensten als politieambulance en brandweer** op tijd en op de juiste plaats kan krijgen. Vervolgens worden de volgende **vragen en antwoorden** uitgewisseld.

De heer C. GRIMMIUS vraagt wat er gebeurt wanneer er in **Papendrecht een grootschalig incident** is en of er over nagedacht is om een noodhospitaal op te zetten. De heer VAN BIJSTEREN geeft aan dat als men kijkt naar de juiste hulp op tijd en op de juiste plaats, dat in dit proces wel ophoudt bij de Papendrechtse brug. Dus men zorgt ervoor, als men het echt over grootschalige incidenten heeft, dat de ambulance daar op tijd komt en er ook meer partners in de zorg en dienstverlening om de hoek komen kijken. Dit krijgt een plek op de overlegtafels vanuit de witte kolom bij het opschalen van hulp, alleen niet in dit proces.

Verder vraagt de heer GRIMMIUS of het mogelijk is om ergens in Papendrecht standaard een **traumahelikopter** neer te zetten, zodat deze in geval van nood sneller naar het Albert Schweitzer ziekenhuis kan komen op het moment dat het helemaal vast staat. De heer VAN BIJSTEREN zegt dat ook dit iets is dat een plek moet hebben op die witte kolom tafels en wat dus niet in de reguliere processen van de politieambulance wordt meegenomen. Mevrouw WONNINK zegt dat RWS hier ook naar heeft gekeken. Men zit aan tafel met de witte kolom en vraagt hen om met ideeën te komen en waar zij mee geholpen zouden zijn. Deze traumahelikopter is ook langsgekomen, maar hiervan zijn er in Nederland heel erg weinig. Verder gaf de ambulancedienst gaf aan dat er geen meerwaarde zit aan het extra neerzetten van een traumahelikopter op deze plek. Zij vertrouwt hierin op hun expertise.

Mevrouw HOEKSTRA vraagt zich af of er in een noodsituatie niet beter een **ponton van het leger** kan worden gebruikt. De heer VAN BIJSTEREN zegt dat voor de reguliere politie- en ambulance- en brandweerhulpverlening een ponton ook eigenlijk geen oplossing is, om de reden die mevrouw Wonnink ook al aangaf. Men moet er regelmatig, ook ongepland, overheen en het moet ook beschikbaar zijn voor boten om er doorheen te kunnen varen. Mevrouw HOEKSTRA begrijpt dit, maar zegt dat het leger ze snel neerzet wanneer het nodig is, dit kan heel snel gebeuren. Ze kunnen ook heel snel aan de kant worden geschoven wanneer er schepen doorheen moeten. Op die manier is er wel een vaste verbinding die ingezet kan worden. De heer VAN BIJSTEREN zegt dat een vaste oeververbinding op die plek hem niet mogelijk lijkt, omdat er ontzettend veel scheepvaart is. Op het moment dat die pontons er liggen kan niet alleen de hoge scheepvaart er niet doorheen, maar ook de rest van de scheepvaart niet. Mevrouw WONNINK bevestigt dit. Mevrouw HOEKSTRA zegt dat de brug **nu ook alleen voor de hoge schepen opengaat**. Het lijkt haar dan toch mogelijk een regeling te volgen waarbij de brug om de dag of aan het eind van de dag opengaat. Mevrouw WONNINK zegt dat er veel scheepvaart over de Merwede gaat, maar het overgrote gedeelte van de scheepvaart kan gewoon onder de vaste brug door. Het faciliteren van een brugopening voor alleen de hoge scheepvaart is 1 keer per maand. Maar het is echt heel druk op de Merwede.

De heer SCHUIL merkt op dat de sluiting in het eerste plan **16 weken** betrof, hetgeen is verhoogd naar 40 weken. Hij begrijpt dat dit is om de hoge scheepvaart erdoor te laten. Wanneer dit allemaal in het weekend gebeurt ($4 \times 3 = 12$) komt hij niet op 24 weken extra, die nu wel nodig zijn. Mevrouw WONNINK zegt dat er in het eerste plan, voordat men iets voor de scheepvaart had geregeld, sprake was van 14 weken voor wegverkeer en 14 maanden voor de scheepvaart. De scheepvaart kon er 14 maanden niet doorheen. Dit was een heel ander verhaal.

Mevrouw VERDOORN vraagt of er i.v.m. de **specifieke brandweervoertuigen** (richting Molenlanden, Alblasserwaard) wanneer de N214 en alle andere wegen vaststaan zodat men niet kan uitrukken, naar een alternatief wordt gekeken, waarop de heer VAN BIJSTEREN aangeeft dat het maatregelenpakket verder gaat dan alleen de oeververbindingen en het wegvallen daarvan. Er wordt ook gekeken naar wat het betekent voor het onderliggend wegennet en wat men daardoor nog extra moet regelen met burenhulp of met anders alarmeren of anders inzetten van eenheden. Dit is meegenomen.

De heer LEENHOUTS vraagt of **het in het geval van een hele strenge winter langer dan 9 maanden** zou kunnen duren, waarop de mevrouw WONNINK aangeeft dat de aannemer heeft aangegeven dat er tijdens een bepaalde periode 16 uur per dag wordt gewerkt. Dat betekent dat er in een overgrote periode gewoon reguliere werktijden wordt aangehouden, zodat er altijd speling is om tegenvallers op te vangen. Ofwel s 'avonds ofwel in het weekend. Er is alles aan gelegen om echt op tijd klaar te zijn, omdat er ook heel veel andere projecten zijn die ook gedaan moeten worden en waarvoor de planning strak is.

De heer C. GRIMMIUS wenst de oproep van mevrouw Verdoorn, m.b.t. een **informatiekrant in elke brievenbus**, te ondersteunen zodat iedereen in Papendrecht in ieder geval 1 keer een startinformatiepakket in de brievenbus heeft gehad. En dit met een verwijzing naar de plek waar de meest up-to-date informatie gevonden kan worden.

Aansluitend dankt de VOORZITTER hen voor het goed gepresenteerde slechte nieuws en schorst de vergadering tot 21.35 uur.

06. Zienswijze Ontwerpbeleidsplan 2026-2029 Veiligheidsregio ZHZ.

De heren VAN DER CRAATS en DUIVEN verzorgen een presentatie over het beleidsplan van de veiligheidsregio Zuid-Holland-Zuid, specifiek inzake **weerbaarheid en de toekomstbestendige brandweerzorg**. Aansluitend worden de volgende vragen en antwoorden uitgewisseld.

De heer BEZEMER merkt op dat men veel ambities heeft: veel taken maar geen knaken. In dit kader vraagt hij **of het überhaupt haalbaar is** wat men wil bereiken. De heer VAN DER CRAATS zegt dat dit een hele terechte vraag is. Het is echter niet zo er dat er geen knaken zijn, er zijn wel een paar knaken maar de schatkist puilt niet uit. Men moet roeien met de riemen die men heeft en probeert meer knaken te organiseren. Dat zijn ook de gesprekken die vanuit de veiligheidsregio's met het veiligheidsberaad en met de minister worden gevoerd. Uiteindelijk moet men met het gereedschap dat men heeft een passend pakket maken. Dat is ook elke keer de oproep aan de gemeenteraden. Men kan heel veel doen, maar dan heeft men wel het complete pakket nodig. Men heeft de

inzet en de middelen nodig, anders lukt het niet. De veiligheidsregio laat zien wat zij kunnen doen met de middelen die er zijn. Daar blijft soms een restrisico over en soms niet. Het voordeel is wel dat ook bij een thema als weerbaarheid er al best sprake is van een robuuste crisisorganisatie. Men oefent al goed en is al goed in de vakbekwaamheid. Het is alleen de kunst om dat langer vol te houden. Dit vraagt om investeringen en daar zal men ook gewoon eerlijk en transparant over moeten zijn. Uiteindelijk is het dus aan alle gemeenten met elkaar om te kijken hoever men daarin met elkaar gaat. De heer BEZEMER vraagt of dat inhoudt dat men wellicht **'nee' gaat zeggen tegen bepaalde wensen**, waarop de heer VAN DER CRAATS aangeeft dat dit mogelijk is en dat men uiteraard zal proberen prioritering te geven aan de beste inzet van de knaken. Men kan echter niet voor een dubbeltje op de eerste rij zitten, dus als men bv. op alle punten volledig noodstroom organiseert, volledig alle verbindingen verzorgt en zorgt dat er een medicijn is, komt er een ander rekensommetje uit dan wanneer er alleen een whiteboard wordt neerzet voor de informatievoorziening. De heer BEZEMER hoorde in het kader van risicobeheersing de opmerking dat men (in zijn eigen woorden) **inzet op generalisten in plaats van specialisten**, terwijl hij altijd van mening was dat dit vanuit de Veiligheidsregio juist andersom was. De heer VAN DER CRAATS zegt dat er superspecialisten zijn die op een bepaalde niche heel goed zijn en mensen die iets breder inzetbaar zijn, maar nog steeds heel capabel zijn op het gebied van een veiligheidsdossier. Dat is een stukje van de ontwikkeling die men maakt. De heer Van Bijsterveld is daar een goed voorbeeld van: naast de dingen die hij doet, bv. rond de bereikbaarheid, trekt hij ook het programma Klimaat en Veiligheid. Men probeert dat iets te diversifiëren. Dat wil echter niet zeggen dat iedereen nu super generalistisch is en niets van het veiligheidsdomein afweet. Wat men wel probeert is heel erg met de partners te kijken waar de specifieke expertise in het hele veld zit en hoe men die goed met elkaar kan combineren. De heer BEZEMER vindt dit geruststellend. Verder hoorde hij de heer Duiven zeggen dat **de brandweer de samenwerking met risicobeheersing** zoekt. Hij was echter in de veronderstelling dat dit er automatisch al bij in zat. De heer DUIVEN begrijpt dit. Men werkt goed samen, maar er zijn zaken die men kan verbreden. Vroeger was er de ketengedachte. Wat belangrijk is, is dat men de proactie en preventieactiviteiten die men doet, communiceert naar de repressie. Hier zit een hardnekkige moeilijkheid in die men wil oplossen. Men vindt het belangrijk dat van datgene wat er gebeurt, bv. bij de heer Van Bijsterveld, de informatie ook daar komt waar men het nodig heeft op het moment dat men ervoor staat als brandweer. Dat gaat wel redelijk goed, maar moet beter.

Mevrouw HOEKSTRA vraagt in het kader van communicatie waarom men **de sirene** (het luchtalarm) naast het digitaal signaleren niet in stand houdt. De heer VAN DER CRAATS begrijpt deze vraag en geeft aan dat het doelgroepenonderzoek, waarbij men heeft gekeken naar de samenstelling van de bewoners en hun behoeften, heeft geleerd dat in Dordrecht 22% laag geletterd is. Dat is ook een doelgroep die men graag wenst te bereiken. Hier is men in gesprek om de communicatiemiddelen zo in te richten dat ook

voor mensen die laag geletterd zijn visueel meer duidelijk wordt. Men is ook in gesprek met bv. bibliotheken om het vanaf daaruit te delen, zodat die informatie ook bij die doelgroepen komt. Naast het digitale signaal moeten er ook analoge manieren zijn om echt aan te sluiten bij die doelgroepen en hen maximaal te bereiken. Men probeert via de collega's in de gemeente te kijken of er signalen van deze doelgroep zijn dat men deze onvoldoende bereikt en of men daar iets aan kan doen. Dit betekent soms ook dat men kijkt in een dossier wie de beste afzender van het bericht is. Soms is dat de veiligheidsregio, soms denken mensen 'veiligheidsregio, nooit van gehoord, die brief maak ik niet open' en kan men dit bv. veel beter via de welzijnswerken of via andere kanalen doen. Men probeert daar heel erg goed op te letten en hoort de signalen graag als men onverhoopt een groep niet goed bereikt. Mevrouw HOEKSTRA vindt het geweldig dat men dat erbij doet, maar bedoelde aan te geven dat men **in het geval van een calamiteit ook de sirenes blijft horen en deze niet gesloopt worden** omdat ze te duur zijn en te oud zijn. De heer DUIVEN is het hiermee eens en draagt dat ook uit naar het ministerie. Men vindt het belangrijk dat naast het gebruik van de telefoon om elkaar te informeren, zoals middels NL Alert, het alarm ook hoorbaar is. Mevrouw HOEKSTRA is daar heel blij mee en wenst hun veel wijsheid en succes met die inzet. De heer DUIVEN zegt dat hij hier geen garantie over kan geven, omdat het ministerie daarover gaat. Maar met Rijnmond samen maakt men zich daar wel sterk voor.

Meneer Mulder merkt m.b.t. het onderwerp **weerbaarheid** op dat Nederland voornemens is het voorstel van de NAVO te steunen om 3,5% van het bbp uit te geven aan defensie en 1,5% aan bredere investeringen zoals maatschappelijke weerbaarheid. Hij vraagt of de Veiligheidsregio aanspraak probeert te maken op deze overheidsgelden voor nieuwe taken. De heer VAN DER CRAATS zegt dat men inderdaad probeert het gesprek aan te gaan om gelden uit die schatkist binnen te halen. Wat ook daar de uitdaging is, is dat veel dingen op die 1,5% geboekt worden. Bij bv. de renovatie van de Brienenoordbrug is het belangrijk dat deze stevig genoeg moet zijn om daar met militair transport overheen te gaan. Maar men maakt zich absoluut hard om zich op het gebied van weerbaarheid aan te sluiten.

Mevrouw VERDOORN hoort de heer Van der Craats spreken over een **noodplan voor de regio**. Zij vraagt of het klopt dat de Veiligheidsregio Zuid-Holland-Zuid een passend pakket aanbiedt aan de gemeente, die vervolgens **zelf een rampenplan moet schrijven**. De heer VAN DER CRAATS zegt dat men dit soort plannen met elkaar maakt. Men vertrekt vanuit het regionaal risicoprofiel en de vraag wat er allemaal op onze regio kan afkomen. Dit vertaalt men vervolgens door naar alle partners die daar plannen voor maken, inclusief de gemeentelijke organisatie. Mevrouw VERDOORN begrijpt hieruit dat **iedere gemeente voor zichzelf een eigen rampenplan** heeft, dat niet door de VRZHZ wordt gemaakt. De heer VAN DER CRAATS heeft begrepen dat hierover een RIB wordt gemaakt. Samen met de ambtenaren rampenbestrijding wordt er gekeken wat het risico is, wat aan de gemeenten is om vanuit bevolkingszorg te organiseren en wat de

veiligheidsregio en de rest van de hulpdiensten doen (daar wordt ook op geoefend). Laatst was er bv. een oefening in Gorinchem bij een scholengemeenschap waarbij ook de collega's van bevolkingszorg aansloten. Daar werd echt geoefend vanuit de situatie dat er een incident is geweest en wat wie op de coördinatieplaats incident doet. Dit is ook allemaal beschreven en geoefend en hiervan uit wordt in de hele keten plannen gemaakt. Hetzelfde geldt bv. voor de businesscontinuïteit. Mevrouw VERDOORN heeft het **hoogwaterplan van Papendrecht** doorgelezen en is hier erg van geschrokken. Hier stond is dat er in geval van overstroming met een bootje een brief bij mensen zou worden rond gebracht. Verder vraagt zij of er m.b.t. de **grotere focus op defensie** ook nog extra geld vanuit Defensie vrijkomt, waarop de heer VAN DER CRAATS aangeeft dat Defensie aan het kijken is hoe men -ook qua capaciteit- met host nation support, kazernes en civiel-militaire samenwerking omgaat. Defensie doet nu een aantal taken, het meest bekende voorbeeld is zandzakken stapelen bij mogelijke dijkdoorbraken. Defensie is zich er nu ook op aan het beraden wie dat gaat doen als iedereen naar het Oosten gaat en is heel erg bezig met de veiligheidsregio. Men is met allerlei maatschappelijke partners in gesprek hoe men de veiligheidsregio kan helpen bij de opgave. Eigenlijk ziet men dat het 2 kanten op gaat. Het interessante is dat Defensie ook vele gezichten kent. Er is een programmadirectie, Opschaling Krijgsmacht, die heel erg bezig is met de vraag hoe men naar die 200.000 mensen kan gaan en hoe men de regio's daarop kan aanzetten. Een ander deel is weer bezig met het maken van afspraken rond transportcapaciteit. Dus Defensie is nog heel erg aan het nadenken hoe ze die grote NAVO-gelden effectief kan wegzetten. Hier zijn ze nog niet helemaal uit, maar er is wel de afspraak met Defensie dat dit via de liaison bij de Veiligheidsregio terecht komt, ook op de samenwerking.

Niets meer aan de orde zijnde dankt de VOORZITTER beide heren, met dank en waardering voor de brandweer, voor hun bijdrage.

07. Woonwagens, locaties en businesscase.

De heer ALKAWI verzorgt een presentatie inzake de huisvesting van woonwageneigenaren in Papendrecht, de locatiekeuzes die zijn vastgesteld, de uitgangspunten en het locatieonderzoek die daaraan ten grondslag heeft gelegen. Aansluitend worden de volgende **vragen en antwoorden** uitgewisseld.

De heer C. GRIMMIUS vindt het m.b.t. de **locatie DES/Wilgendonk** tegenstrijdig dat aan de ene kant door de omgevingsdienst wordt gezegd dat het een no-go is, maar vervolgens dezelfde omgevingsdienst aangeeft dat het buiten de zone ligt en het eigenlijk wel kan. Dit los van het feit dat hij de mensen om wie het gaat het gunt om iets verder van de N3 af te wonen in plaats van er vlak tegenaan, i.v.m. de veiligheid en alle andere overlast die men daarvan ervaart. De heer ALKAABI zegt dat er in eerste instantie sprake was van een quickscan. De locatie ligt langs de N3, vanuit externe veiligheid is dat een omleidingsroute. Vandaar dat men gezegd heeft 'liever niet'. Bij

nader onderzoek is gebleken dat het buiten de 10-6 contouren (het plaatsgebonden risico (PR) van één op de miljoen per jaar voor overlijden door gevaarlijke stoffen) valt. Dus dan is er wel degelijk een mogelijkheid om daar woonwagens neer te zetten, omdat het om een kwetsbaar object gaat, maar niet om een zeer kwetsbaar object. Dit onderscheid wordt sinds kort in het BKL gemaakt. Voorheen waren er de niet kwetsbare en kwetsbare objecten, nu is er een derde categorie: zeer kwetsbare, wat bijvoorbeeld kinderdagverblijven, ziekenhuizen, gevangenen en mensen die niet zelfredzaam zijn betreft. Deze doelgroep, de woonwagens, vallen niet onder de zeer kwetsbare doelgroep, waardoor het dus wel mogelijk is. De heer GRIMMIUS vindt het inzake de **planning en locatie Randweg** rijkelijk laat om in 2027 te beginnen. Als men het besluit in december neemt, moet men nog een jaar overbruggen voordat er daadwerkelijk een woonwagenplaats bij komt. In dit kader vraagt hij zich af of er een mogelijkheid is om aan de Randweg, met het in acht nemen van de familieverbanden, **sneller iets te realiseren**. De heer ALKAABI zegt dat dit in een ideale situatie zeer wenselijk is. De gesprekken hierover zal men binnenkort met de bewoners zelf voeren. Als het mogelijk is kan men gelijk aan de slag. Verder merkt hij op dat de locaties recent zijn vastgesteld en men nog een uitvoeringsbudget wil opvragen bij de raad. Wanneer dat bekend is kan men aan de slag en kan men daadwerkelijk ook de participatie opstarten en kijken of men daar in eerste instantie mee kan starten. Dit is een variant in het ontwikkelperspectief, maar is niet in beton gegoten. Op de vraag van de heer GRIMMIUS waarom er wordt voorgesteld **aan de 3 kooplocaties 3 huurlocaties** toe te voegen en niet ook kooplocaties antwoordt de heer ALKAABI dat er op dit moment sprake is van 3 kooplocaties, maar er daarnaast ook weer 3 kooplocaties neergezet kunnen worden. Vanuit de opgave die die men heeft, dus 20 tot 25, is gebleken dat 10% interesse heeft in de kooplocaties. Daarom heeft men besloten tot een balans tussen koop en huur op 1 locatie. Er kan ook uit nader onderzoek blijken dat op 1 locatie meer **koop/huurlocaties**?? gewenst zijn dan op een andere locatie. Dit zijn gesprekken die men met Woonkracht10 moet voeren. Tenslotte viel het de heer GRIMMIUS op dat in de totale lijst van locaties bij de ene locatie het **verdwijnen van groen** een reden was om deze af te laten vallen en dit bij de andere locatie kennelijk geen rol speelde en dit wel door kon gaan. De heer ALKAABI zegt dat dit zeker een rol heeft gespeeld. Men heeft, i.v.m. de grote opgave en geen ruimte in Papendrecht, wel met het perspectief gekeken van ja, mits. Dit is echt alles wat er is, hier moet men het mee doen. Men wil deze opgave ook gefaseerd realiseren, dus moet men ook nadenken of de volkstuinenvereniging hoogwaardig groen is of deze totaal geen waarde heeft in Papendrecht. Die afweging is wel degelijk gemaakt en bij de puntentelling die men gemaakt heeft is niet alleen gekeken naar groen, maar ook naar andere aspecten. Dus groen is wel een belangrijk thema, maar wellicht niet het enige thema waar men aan toetst.

De heer BEZEMER maakt allereerst complimenten voor de gedegen en zorgvuldige aanpak, maar sluit zich aan bij de heer Grimmus en hoopt dat die zorgvuldigheid

uiteindelijk niet ten koste gaat van **de snelheid**. Er is een grote behoefte en men kan heel veel tijd verliezen in een traject zonder dat er dan nog iets gebeurd is. Verder zag hij op 1 van de eerste plaatjes tot zijn verrassing dat bij de huidige locatie, Papendrecht-Oost, 6 plus 3 stond. De heer ALKAABI zegt dat er aan de locatie Randweg 3 standplaatsen zijn, met een mogelijkheid tot plus 3. Aan de Oostkant staat er 9 plus 6, dat zijn de patiowoningen. Verder merkt de heer BEZEMER op dat het **toetsingskader** dat men heeft toegepast om uiteindelijk een keuze te kunnen maken in eerste instantie ongewogen was, alle factoren wogen even zwaar. Vervolgens heeft men hier een **wegingsfactor** aan toegevoegd, waarbij het ene zwaarder weegt als het andere. De heer ALKAABI zegt dat dit niet het geval is. De heer BEZEMER kreeg n.a.v. de opmerking van de heer Grimmius de indruk dat sommige dingen toch wellicht wat zwaarder wegen dan anderen. Tenslotte vraagt hij **welke criteria leidend zijn bij het leggen van de 'woonwagenpuzzel'**. De heer ALKAABI zegt dat dit in eerste instantie vooral de business case is, kijkend naar de risicofactoren van elke locatie. Elke locatie heeft zijn plussen en minnen en daar zit een prijskaartje aan vast. Men probeert met het oog op de opgave zelf en de familieverbanden een link te leggen tussen de mensen die als eerste recht hebben, in welke familie ze zitten en welke locaties het meest geschikt zijn. Aan de onderkant kijkt men ook nog wat het uiteindelijk gaat kosten. Het onderzoek kan ook uitwijzen dat het ontwikkelen van een X aantal locaties op locatie A veel goedkoper is dan het faseren van standplaatsen gedurende een bepaalde periode. Dat inzicht heeft men nu echter nog niet. Op de vraag van de heer BEZEMER **of de financiën dan leidend gaan zijn** antwoordt de heer ALKAABI dat die mogelijkheid bestaat, het is zeker een belangrijk factor. In antwoord op de vraag van de heer BEZEMER **hoe de raad daarbij wordt betrokken** zegt de heer ALKAABI dat uit de onderzoeken die men gaat uitvoeren een prijskaartje en een bepaalde conclusie zal komen die men aan de raad zal voorleggen. Uiteindelijk moet men het geld bij de raad ophalen. De gemaakte keuze en het bijbehorende prijskaartje zal dan ook wel onderbouwd moeten worden.

De heer VAN HETEREN mist in de documentatie en de presentatie waarom er in de quickscan niet alvast is getoetst **wat de bewoners ervan vinden**, omdat zij misschien toch ook een bepaalde zeggenschap moeten krijgen waar zij willen wonen (bv. vlak naast de N3). Verder vraagt hij naar eventuele **participatie bij het afschaffen van de volkstuinen**, waarop de heer ALKAABI aangeeft dat onderdeel van de participatie is om in de tussentijd alle betrokken partijen in te lichten over de keuze van de locaties. Men gaat de volkstuinenvereniging inlichten dat de raad heeft besloten om deze locaties nader te onderzoeken en de kans groot is dat er op deze locatie straks woonwagens komen. Hierbij zal men het gesprek aangaan over de behoefte en hoe men daar samen uit kan komen. Verder mist de heer VAN HETEREN het antwoord op de vraag inzake **bewoners die de standplaats zelf zoeken**, waarop de heer ALKAABI zegt dat men dit wel degelijk aan hen heeft voorgelegd. Dit is in samenspraak met de bewoners ook door Companen gedaan. Het geluid dat men vanuit de woonwagenbewoners hoort is dat zij

niet zozeer een voorkeur hebben voor een locatie, maar meer de behoefte dat er überhaupt iets voor hen gebeurt.

De heer GOUDRIAAN vraagt aan welke **extra maatregelen** men moet denken om **de locatie Wilgendonk** geschikt te maken op het punt van de externe veiligheid, waarop de heer ALKAABI aangeeft dat dit bv. de afstand tot de risicobron zou kunnen zijn. Meer afstand vanaf de snelweg zelf, het beperken van de personendichtheid, het aantal van de woonwagenstandplaatsen die men daar realiseert en vlucht- en schuilmogelijkheden.

De heer VERWEIJ begrijpt in het kader van het beoogde aantal van 20-22 standplaatsen, die in wezen gerealiseerd kunnen worden op de locatie Molenvliet pakken, dat dit niet mogelijk is omdat men rekening moet houden met de familieverbanden. Hij vraagt zich af of het nodig is om een plek te reserveren waar maar weinig standplaatsen kunnen staan en waar **6.000 vierkante meter groen wordt opgeofferd voor 6 standplaatsen**. Daarnaast gaat hij ervan uit dat dit naast de 6.000 vierkante meter groen ook impact heeft op de rest van het groen en het milieu enigszins aangetast wordt. Op zijn vraag of het wel handig is om deze locatie als optie te blijven zien, gezien het feit dat men met de andere locatie ruim aan de 20 plaatsen kan komen antwoordt de heer ALKAABI dat men zich deze terechte vraag ook heeft gesteld. In de laatste gesprekken die hijzelf met de bewoners heeft gevoerd hebben zij kenbaar gemaakt dat sommige families ook wel de mogelijkheid zien om samen te gaan wonen. Het hoeft dus niet per se zo te zijn dat elk familie een locatie krijgt. Dit biedt wellicht de mogelijkheid om te kijken of men families kan combineren, zodat men niet alle 4 de locaties nodig heeft.

Mevrouw HOEKSTRA vraagt of men zich ervan bewust is dat er bij de Randweg sprake is van **behoorlijk veel verkeer op en onder de dijk, parkeeroverlast en geluidoverlast**, mede door de industrie die daar aanwezig is. Verder wordt er 's avonds gedeald op het parkeerplaatsje naast de kampers, wordt er gebruik gemaakt van lachgas en is er vroeger veel overlast geweest door familieomstandigheden en er zeer regelmatig politie aanwezig was (hetgeen nu niet meer het geval is). De heer ALKAABI zegt dat men zich hier bewust van is en dat hier (in de participatie) zeker rekening mee wordt gehouden. Op de vraag van mevrouw HOEKSTRA waar men de 6 gezinnen met het oog op **de toekomstige dijkverzwaring** zal huisvesten geeft de heer ALKAABI aan dat woonwagenbewoners gewend zijn om te verhuizen en dat het gebouw zelf, het bouwblok, verplaatsbaar is. Men kan hierbij, net zoals dit nu elders gebeurt, gebruik maken van patiowoningen als tussenvoorziening. Tenslotte informeert mevrouw HOEKSTRA naar de nare term **uitsterfconstructie**, waarop de heer ALKAABI aangeeft dat dit sinds 2018 niet meer mogelijk is. De Europese rechten voor de mens heeft bepaald dat het uitsterfbeleid niet meer mogelijk is. Vandaar dat men de opgave heeft om deze mensen alsnog te huisvesten. Als iemand weggaat, moet er iemand voor terugkomen. Of de plaats blijft beschikbaar voor nieuwe woonwagenbewoners. Mevrouw HOEKSTRA zegt dat zij aangeduid willen worden met kampers.

Mevrouw VERDOORN merkt op dat wanneer iemand een woning toegewezen krijgt van Woonkracht10 men ook niet weet wie de burens zijn. In Papendrecht zit men heel krap in de ruimte en dat men deze mensen wil en moet helpen is duidelijk. Maar zij vindt het wel heel **lastig dat men 4 locaties ter beschikking moet stellen omdat mensen niet bij elkaar zouden willen wonen**. M.b.t. **de perceelgrootte** leest zij dat de nieuwe woonwagens 4-8 breed zijn en 11-15 meter lang. Dan praat men over een perceeloppervlakte waar men i.p.v. de huidige 15 woonwagens er nog maar 7 kan plaatsen. Zij vraagt hoe men daar mee omgaat en of het allemaal dezelfde wagens worden. De heer ALKAABI zegt dat het aan Woonkracht10 is (die zijn nu al bezig met een bouwer) om te kijken welke type woonwagens zij willen exploiteren. Voor een woonwagen van 5 bij 15 meter is een standplaats van ca. 200-240 vierkante meter nodig. Deze afmeting heeft te maken met de brandveiligheid, omdat er tussen ieder woonwagen een afstand van ongeveer 5 meter moet zijn. Er zijn wel mogelijkheden om het wat efficiënter in te richten door bv. woonwagens met elkaar te combineren. Er zal ruimtelijk, maar ook stedenbouwkundig in de volgende fase goed gekeken moeten worden hoe men de locaties efficiënt kan gebruiken. Tenslotte vindt mevrouw VERDOORN het een beetje **oneerlijk t.o.v. de andere woningzoekenden in Papendrecht** dat men bij de verkoop gaat kijken naar **een sociale grondprijs** en vraagt of er dan ook wordt gekeken naar het vermogen van de mensen. In Papendrecht zijn er wel meer mensen die een stukje grond willen kopen en daar iets willen bouwen. De heer ALKAABI zegt dat de grond aan Woonkracht10 wordt verkocht om daar sociale woningen neer te zetten. Het wordt niet aan een particulier voor de sociale grondprijs verkocht. Voor de particulieren wordt de prijs van een vrijstaande woning aangehouden.

De VOORZITTER merkt op dat men hier op 27 november verder over zal spreken en dankt eenieder voor hun inbreng en betrokkenheid.

08. Sluiting.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de VOORZITTER de vergadering om 23.15 uur onder dankzegging aan eenieder voor diens inbreng.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 2025.

De heer j. Lier
Wijngaarden
(Interim raadsadviseur/plv. griffier)

Mevrouw H.M. van

(voorzitter)